

Næmingur søkir kamar

— Fyrbils havi eg fingið innivist hjá familju í Havn, men hetta er ikki nokur varandi loysn. Eg vil helst bøgva fyrri meg sjálvan og vera óheftur av øðrum.

Hetta sigur tann 21 ára gamli Eyðfinn Magnussen úr Fuglafirði, sum eftir ætlan skal byrja at lesa biologi á Støðisútbúgv-ingini í Havn.

Tað er 1 ár síðani Eyðfinnur tók studentsprógv á Studentaskúlanum við Gøtugjógv. Hesa tíðina hevur hann verið til skips, umframt at arbeitt í ein- u. a. handli í Fuglafirði.

— Eg eri greiður yvir at tað kostar pengar at lesa. Men eg havi forvunnið mær so mikið niðurfyri, at eg ivaleyst man fara at klára tað. Men tað at fáa nakað at bøgva í er ein

nógv stórri trupulleiki enn eg hevði roknað við.

Sum so nógv onnur, sum koma til Havnar fyrri at ganga í skúla, hevur Eyðfinn leitað døgliga eftir einum staði at bøgva í. Hann hevur bæði svarað lýsingum og spurt seg fyrri millum fólk. Men enn hava allar royndir verið til fá- nytis.

Nú skúlagongdin nærkast er hann greiður yvir at tað fer ikki at verða lætt at finna sær tak yvir høvdið. Men hann veit eisini, at tað er nógv onnur, sum eru í somu støðu. Gravgangurin eftir íbúðum og kømrum er ongantið so stórur sum júst tá skúlarnir byrja aftur.

Men sjálvt um støðan er döpur, so tykjast tey flestu kortini at finna

fram til onkra loysn. Sum t.d. vinmaður hjá Eyðfinni, sum hevur staðið á biðilista á Handilsskúlanum, sum fekk at vita at hann var sloppin inn, dagin fyrri sum skúlin skuldi byrja. Hann hevði onki at bøgva í, men keypti sær ein soviposa og legði seg á gólvið hjá einum vinmanni. Soleiðis kann tað eisini gerast.

— Tað man tó ikki vera stuttligt at bøgva tveir mans á einum litlum kamari, serliga ikki tá ein skal gera skúlatíng og helst ikki má órógvast. Tað heldur eingin út, og tað kann bert verða ein fyrribilsloysn at bøgva hjá familju ella vinum.

Hálvan annan tíma við bussi

Eyðfinn sigur, at fær hann

Gravgangurin eftir íbúðum og kømrum er ongantið so stórur, sum júst tá skúlarnir byrja aftur

einki at bøgva í áðrenn alt ov long tíð er fráliðin, noyðist hann at flyta aftur til Fuglafjarðar. Um so verður, noyðist hann at koyra ímillum og tað merkir, at hann skal sita í bussi í tilsamans 3 tímar dagliga. Og tá verður ikki nógv tíð til yvirs til skúlan. Spurningurin er so hvussu leingi hann klárar at liva eitt slíkt liv. Undir øllum umstøðum væntar hann at tað fer at verða torført at klára lesturin, um so verður.

Politiskur spurningur

Gravgangurin eftir íbúðum og kømrum í Havn hevur verið alsamt vaksandi tey seinastu árin. Meginparturin av fyrirkomunum og skúlunum liggja her, og er tað tí ein sjálf- fylgja at nógv ung av bygd leita sær hagar.

Sjálvt um hetta er støðan í dag, er lítið hent á íbúðarøkinum. Eyðfinnur heldur, at tað mátti verið uppgávan hjá politikarunum at greitt hetta mál úr hondum og syrgt fyrri at fólk høvdu nakað at bøgva í tá tey flyta til Havnar.

— Eg ivist ikki í, at tað

eru nógv fólk, sum hava komur og íbúðir standandi tóms. Men sum tey sjálvi siga, so loysir tað seg mangan ikki at leiga út. Tey fáa rætt og slætt ov lítið burtúr, tí skatturin fer við meginpartinum av pengunum. Høvdu tey verið lagalogari skattað, hevði tað loyst seg fyrri allar partar.

Hann heldur, at tað er ikki lætt at vita hvar ein skal byrja at leita, tá hugsað verður um at finna sær ein bústað. Tí er íbúðarávisingin hjá LFÚ eitt sera heppið tiltak. Í lótni stendur hann sum nummar 32 á biðilistanum yvir næmingar, sum ynskja at leiga.

— Tað gongur heldur seint fyrri seg, men haldi eg fram við at leita sjálvur.

Bjartskygdur

Eyðfinnur situr stillfóru við borðið við kaffikoppin- um millum hendurnar, og sjálvt um støðan kann tykjast vónleys, letur hann seg ikki so lættliga taka fótum. Hann sær fram til at byrja lesturin og tær nýggja avbjóðing- arnar í Havn. Fleiri av vin-

